

KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 16. JANUAR 1975 ¹

Johnson & Firth Brown Ltd.
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 3/75 R

I sag 3/75 R

JOHNSON & FIRTH BROWN LTD., Smithfield House, Blonk Street, Sheffield, repræsenteret af Peter Webster, Queen's Counsel, Middle Temple og Inner Temple; Francis Jacobs, Barrister, Middle Temple, og David F. Hall, Solicitor, London, med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Elvinger og Hoos, 84, Grand'Rue,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, rue de la Loi, 200, Bruxelles, repræsenteret af den juridiske rådgiver D. R. Gilmour, med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske rådgiver, Pierre Lamoureux, 4, boulevard Royal,

sagsøgt,

og med

HAMBROS BANK LTD. OG JESSEL SECURITIES LTD., London, repræsenteret af Richard York, Queen's Counsel, Konrad Schiemann, Barrister, begge Gray's Inn og Inner Temple, samt Michael Lee, Solicitor, London, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Walter og Loesch, 2, rue Goethe,

og

BRITISH STEEL CORPORATION, repræsenteret af Mark Waller, Barrister, Gray's Inn, og Lawrence Collins, Solicitor, London, med valgt adresse i Luxembourg hos advokat E. Arendt, 34 B, rue Philippe II,

som intervenienter,

afsiger

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
følgende

KENDELSE

Faktiske omstændigheder

Ved beslutning af 5. december 1974 (Kom. 74 — 2087) har Kommissionen bemyndiget British Steel Corporation (herefter kaldet »BSC«) til at erhverve en afgørende andel af aktierne i Johnson og Firth Brown Ltd. (herefter kaldet »JFB«).

JFB er et holding-selskab, som ejer hele aktiebeholdningen i tretten virksomheder, der producerer eller benytter stål.

36 % af JFB's kapital ejes af Jessel Securities Ltd. (herefter kaldet »JSL«).

Mod slutningen af 1974 tilbød BSC at købe JSL's aktiebeholdning i JFB og gav udtryk for, at det, hvis dette tilbud blev accepteret, ville give et offentligt tilbud på de resterende aktier.

JFB, der frygtede, at virkningen heraf ville være ufordelagtig for foretagendet og dets ansatte, anførte derfor de ricisi, der fulgte med en sådan handel, og bad Kommissionen om i henhold til tredje afsnit i artikel 66, stk. 5 i EKSF-traktaten at anvende foreløbige sikringsmidler til beskyttelse herimod.

Kommissionen besluttede den 21. november 1974 i henhold til denne artikel at forlange, at BSC afstod fra enhver handling, som kunne bevirke, at BSC direkte eller indirekte erhvervede en afgørende andel af JFB's aktiekapital, indtil Kommissionen havde truffet afgørelse om realiteten i sagen.

Kommissionen begrundede navnlig sin beslutning med den mulighed, der bestod for, at BSC ville kontrollere JFB, med BSC's dominerende stilling i artikel 66, stk. 7's forstand og med muligheden for, at artikel 66 ville blive overtrådt ved den foreslåede transaktion.

Kommissionen besluttede den 27. november 1974 i henhold til tredje afsnit i artikel 66, stk. 5 at kræve, at en anden potentiel køber af JSL's aktier i JFB, Dunford Hadfields Ltd. (herefter kaldet »DHL«), skulle afstå fra enhver handling som den, der var foreslået af BSC, indtil der var truffet afgørelse om en eventuel anmodning fra DHL i så henseende.

Den 5. december 1974 besluttede Kommissionen, at BSC under visse betingelser kunne erhverve en afgørende del af aktierne i JFB.

Blandt de betingelser, der var omhandlet i beslutningen, var kravet om, at BSC skulle afstå alle rettigheder — både direkte og indirekte — over aktiekapitalen i JFB's to datterselskaber.

Den 10. januar 1975 indgav JFB en anmodning om annullation af beslutningen af 5. december 1974.

Ved et særskilt processkrift anmodede JFB i henhold til 2. og 3. stk. i EKSF-traktatens artikel 39 og i henhold til artikel 33 i statuten for EKSF-Domstolen om foreløbige foranstaltninger, principalt med henblik på, at den dommer, som skulle træffe afgørelse om anmodningen, bestemte, at den i den pågældende beslutning omhandlede retshandel skulle suspenderes, subsidiært for at dommeren skulle pålægge BSC og DHL at afstå fra enhver handling, som ville medføre, at de direkte eller indirekte ville erhverve nogen andel eller nogen yderligere andel i JFB's aktiekapital og mest subsidiært for at dommeren skulle bestemme, at JSL og Hambros Bank Limited ikke uden Domstolens forudgående tilladelse måtte foretage nogen rets-

handel vedrørende aktiebeholdningen i JHF.

Kommissionen har ved indlæg indgivet den 15. januar krævet anmodningen afvist, i det mindste delvist.

Ved indlæg af 15. januar 1975 indgav Hambros Bank (herefter kaldet »HBL«) og JSL en henvendelse, der må forstås som en begæring om intervention, og hvori der blev nedlagt krav om, at JFB skulle nægtes den fritagelse, som JFB havde anmodet om i form af en kendelse om, at disse virksomheder ikke måtte foretage nogen handling angående JFB's kapital uden Domstolens forudgående tilladelse.

Ved telex-meddelelse af 15. januar 1975 fra DHL udtrykte dette selskab det synspunkt, at der ikke burde træffes nogen foranstaltning vedrørende det selv på sagens nuværende stadium.

Ved erklæring indgivet den 15. januar 1975 anmodede BSC om tilladelse til at intervenere i sagen og nedlagde påstand om, at JFB's anmodning om anvendelse af foreløbige foranstaltninger blev forkastet.

Herefter bør de argumenter, som parterne har anført til støtte for deres påstande, kort sammenfattes.

JFB anmoder om anvendelse af følgende presserende foranstaltninger:

- suspension af gennemførelsen af Kommissionens beslutning;
- en kendelse, der pålægger BSC og DHL at afstå fra enhver handling, som direkte eller indirekte ville medføre erhvervelse af nogen andel eller nogen yderligere andel i JFB's aktiekapital;
- en kendelse, der pålægger JSL og HBL ikke at foretage nogen retshandel vedrørende aktiebeholdningen i JFB uden Domstolens forudgående tilladelse;
- en kendelse om, at sagsøgeren betaler omkostningerne ved retsforhandlingerne om de foreløbige foranstaltninger.

JFB anfører, at de foranstaltninger, der skal iværksættes, er af hastende karakter, og at de *prima facie* er begrundet ved den omstændighed, at der, hvis BSC handlede i henhold til Kommissionens bemyndigelse, og denne bemyndigelse senere skulle blive erklæret ugyldig af Domstolen, ville opstå uoprettelige følger for JFB og dets omhandlede to datterselskaber;

hvis BSC skulle opnå effektiv kontrol over JFB, kunne Domstolen miste enhver mulighed for at kontrollere lovligheden af Kommissionens handling, da den ville være stillet over for et *fait accompli*;

så længe sagen verserer for Domstolen, kan der ikke være nogen fornuftig indvending imod, at man genindfører de begrænsninger, som Kommissionen selv har pålagt før afslutningen af den administrative sagsbehandling. Disse begrænsninger er både rettet mod BSC og den anden potentielle køber, DHL, der fik forbud mod at købe de omtvistede aktier, som JSL eller HBL sad inde med, sidstnævnte i sin egenskab af rådgiver for JSL's kreditorer.

JFB erkender, at en begrænsning der alene pålægges BSC, vil kunne begunstige andre potentielle købere, og foreslår derfor, at de foreløbige foranstaltninger også skal gælde sådanne andre købere, hvilket vil gøre det muligt at beskytte alle involverede parters position, indtil der træffes afgørelse om sagens realitet.

Endelig anmoder JFB om, at 2. afsnit i procesreglementets artikel 84, stk. 2 anvendes med henblik på sagens ekstraordinært hastende karakter.

Kommissionen understreger — efter at have gennemgået sagens forhistorie — JSL's økonomiske vanskeligheder, idet selskabet, som ejede 35 % af aktiekapitalen i JFB, er blevet tvunget til at bruge disse som sikkerhed for et lån, der skulle ydes af HBL, hvorfor det er i JSL's interesse at sælge nævnte aktier.

Kommissionen hævder, at en anmodning om foreløbige foranstaltninger skal opfylde en dobbelt betingelse som bevis for sagens hastende karakter, dels at der er fare for uoprettelig skade, dels at de

omhandlede sikringsmidler umiddelbart synes berettigede, som det kræves ifølge Domstolens retspraksis;

det faktum, at JFB og JSL er interesserede tredjemænd i sagen, gør det ved en anmodning om foreløbige foranstaltninger af en så speciel art nødvendigt »at udligne interesserne hos de forskellige private parter, som bliver påvirket af bemyndigelsen til koncentration«;

med henblik på den foreliggende situation er de tre foreløbige foranstaltninger »i hvert fald til dels« for vidtgående;

for det første er det tvivlsomt, om anmodningen om at suspendere gennemførelsen af Kommissionens afgørelse er berettiget for tiden, da engelsk lovgivning til en sådan transaktion kræver et samtykke, som BSC endnu ikke har opnået;

yderligere er en ændring i den kommercielle *status quo* ikke nødvendigvis en kilde til uoprettelig skade i en situation, hvor Fællesskabets kontrol udøves over for enhver overtagelse eller fusion, hvis virkeliggørelse — som nævnt i traktaten — nødvendigvis medfører sådanne forandringer;

på den anden side er det sandsynligt, at BSC, hvis det købte JSL's aktier i JFB, faktisk ville blive sat i stand til at udøve en afgørende indflydelse på ledelsen af JFB;

en sådan erhvervelse ville dog bidrage til at løse vanskelighederne for JSL — den nuværende ejer af aktierne — hvis interesser også skal tages i betragtning;

de samme betragtninger får, *mutatis mutandis*, betydning for anmodningen om en kendelse om foreløbige foranstaltninger mod BSC;

da DHL imidlertid har gjort det klart, at det nu ikke længere er tilbøjelig til at opkøbe aktier i JFB, er der ingen grund til at afsige den begærede kendelse mod DHL;

anmodningen om en kendelse mod JSL og HBL (en af JSL's kreditorer) synes for vidtgående, da den hverken tager hensyn til de legitime interesser hos JSL eller hos dets kreditorer, som har ventet temmelig

længe på en løsning på deres vanskeligheder.

Kommissionen har imidlertid på grund af sagens indviklede karakter nævnt muligheden af at finde en midlertidig løsning. Kommissionen hævder, at der, på trods af den kendsgerning, at Domstolen ikke kan sætte sit eget skøn i stedet for Kommissionens, er »to veje, Domstolen kan vælge uden fuldt ud at tage anmodningen til følge eller afvise den, som sikrer en passende beskyttelse af parternes interesser, og som ikke foregriber sagens udfald vedrørende realiteten«;

Kommissionen foreslår, at Domstolen først bestemmer, at BSC ikke må udøve den kontrolmulighed, det herefter måtte opnå over JFB, til at forhindre, at dette selskab fortsætter med at anfægte gyldigheden af Kommissionens beslutning;

for det andet kunne Domstolen bestemme, at beslutningens artikel 2, stk. 1 (»senest et år efter ikrafttrædelsen af denne bemyndigelse skal British Steel Corporation — hvad enten det sker ved salg eller på anden måde — afstå alle rettigheder, som den — direkte eller indirekte — besidder over William Beardmore og Co. Ltd. og Johnson og Nephew (Mill Street) Ltd.«) suspenderes, indtil denne sag er afgjort i realiteten;

på denne måde ville alle berørte interesser være beskyttet, JSL og dets kreditorer ville modtage de midler, som de har meget hårdt brug for, BSC's rettigheder ville være tilgodeset, skønt dette selskab ville være nødt til at imødesee muligheden af en decentralisering, såfremt Kommissionen ikke skulle få medhold i hovedsagen, mens JFB ville have mulighed for at fortsætte med sagen og anfægte gyldigheden af Kommissionens beslutning, eftersom JFB kunne have sikkerhed for, at der ikke i mellemtiden ville ske noget, som kunne påvirke strukturen i dens gruppe.

Kommissionen foreslår, at afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes til hovedsagen.

HBL, en af JSL's kreditorer og samtidig dets økonomiske rådgiver, gør rede for situationens faktiske omstændigheder og

understreger, at det tilbud, BSC har fremsat, altid har været forbundet med betingelser svarende til britisk lovgivning;

JSL er — på grund af selskabets vanskelige økonomiske situation — nødt til at sælge, så snart der kan opnås en fornuftig pris for aktierne;

et hvilket som helst forsøg på at sælge på det fri marked ville sænke markedspriserne væsentligt, hvorfor en fordelagtig afhændelse kun kan opnås ved salg til en enkelt køber eller til et konsortium; i henhold til de forskellige privilegerede krav, som bankerne sidder inde med, er disse nu alle berettiget til at sælge JSL's aktier i JFB; HBL bør ikke stilles dårligere end andre banker, hvorfor Domstolen ikke ved kendelse bør forbyde salg til fremmede, som ikke har nogen interesse i, at transaktionen falder inden for artikel 66.

HBL hævder, at den foreløbige foranstaltning, som der er ansøgt om over for JSL og HBL, under alle omstændigheder er retligt unyttig, da der ikke foreligger bevis for, at foranstaltningen er nødvendig eller ønskelig for at opfylde Fællesskabets mål eller artikel 66 i særdeleshed;

i alt fald bør der ikke pålægges JSL og HBL nogen restriktion, hvis BSC får frihed til at handle, og endelig bør der ikke indrømmes nogen foreløbig foranstaltning, uden at JFB og BSC forpligter sig til, såfremt JFB ikke får medhold i sin primære anmodning, om nødvendigt at holde JSL og HBL skadesløse, som følge heraf nedlægger HBL påstand om, at det tredje punkt i anmodningen forkastes, og at JFB dømmes til at bære sagens omkostninger.

DHL henviser i sin telex-meddelelse til den begrænsning af konkurrencen, som vil være en følge af, at BSC overtager kontrollen over JFB. DHL fremhæver, at det ikke har ansøgt om bemyndigelse til i henhold til artikel 66 at erhverve en afgørende andel af JFB's aktiekapital og derfor ikke kan foretage en sådan transaktion. Den kendelse, JFB anmoder Domstolen om, falder efter DHL's opfat-

telse *uden for* Domstolens og Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 66.

DHL påstår imidlertid, at det, hvis JFB's anmodning om en foranstaltning over for DHL bliver taget til følge, er vigtigt, at det forlanges af JSL og HBL, at de ikke foretager sig noget med aktiebeholdningen i JFB for ikke at gøre indgreb i de potentielle køberes indbyrdes stilling.

BSC anmoder om tilladelse til at intervenere i sagen og støtter sin interesse heri på, at det berøres af den pågældende beslutning. BSC hævder, at den omhandlede beslutning er fuldstændig lovlig;

JFB må desuden påvise sin umiddelbare interesse i at gennemføre sagen i realiteten, og umiddelbart synes at have fornødent grundlag;

JFB synes ikke at have handlet under tidspres, da det først efter mere end fire ugers forløb indgav sin anmodning om anvendelse af foreløbige foranstaltninger;

JFB har ikke bevist, at ethvert tab, som det måtte lide, vil være uopretteligt, idet BSC, hvis det købte aktierne, senere kunne sælge dem igen. BSC erklærer, at det faktisk vil være indstillet på ikke at disponere over de to datterselskaber, indtil der er truffet afgørelse om realiteten.

BSC fremhæver yderligere, at JFB anmoder om en foreløbig foranstaltning mod en juridisk person, BSC, over for hvilken der ikke, for så vidt angår realitetsbehandlingen, er søgt om nogen foranstaltning.

BSC henleder opmærksomheden på den kendsgerning, at britisk lovgivning under alle omstændigheder forhindrer det i at foretage den omhandlede handling uden samtykke fra de nationale myndigheder, og at dette samtykke ikke er blevet givet; hvis dette samtykke blev givet, ville det skade BSC's stilling, såfremt det blev frataget muligheden for at købe aktierne, mens dette forbud ikke gjaldt andre potentielle købere.

Endelig udtrykker BSC håbet om, at retsforhandlingerne i hovedsagen vil blive gennemført hurtigt, og nedlægger påstand om, at dets omkostninger dækkes af JFB eller af Kommissionen.

Grunde

- 1 Selv om visse af de grunde, på hvilke anmodningen er støttet, ved en første gennemgang ikke klart synes at savne grundlag, således at dette forhold ikke gør det muligt at forkaste den foreliggende anmodning om anvendelse af foreløbige foranstaltninger, er det ikke desto mindre nødvendigt, at de foranstaltninger, der anmodes om, viser sig at være meget påtrængende.
- 2 I denne henseende er anmodningen om at suspendere gennemførelsen af den omtvistede beslutning rejst for at forhindre et uopretteligt tab for JFB, hvis Domstolen skulle erklære beslutningen ugyldig.
- 3 Hvis anmodningen blev taget til følge, ville dette bevirke, at JSL's kreditorer, som er berettiget til en betydelig andel af JFB's aktier, ville lide et lige så alvorligt og lige så uopretteligt tab som det, der påberåbes af JFB.
- 4 Disse kreditorer kan faktisk have afgørende interesse i så snart som muligt at sælge de aktier, som udgør deres sikkerhed, og dette ville de være forhindret i at gøre, hvis man suspenderede gennemførelsen af Kommissionens beslutning, idet et sagsanlæg mod denne jo i henhold til EKSF-traktatens artikel 39 ikke har opsættende virkning.
- 5 Anmodningen om suspension af gennemførlgsen af den pågældende beslutning kan derfor ikke tages til følge.
- 6 Det er ikke desto mindre stadig nødvendigt at begrænse den skade, JFB kunne lide ved den provisoriske gennemførelse af Kommissionens beslutning, hvis søgsmålet i realiteten — på grund af BSC's overtagelse af kontrollen — skulle unddrage sig Domstolens prøvelse, eller hvis denne overtagelse af kontrollen skulle medføre vigtige afgørelser om virksomhedens fremtid.
- 7 Gennemførelsen af Kommissionens beslutning bør derfor knyttes til to betingelser, som i alle parter interesse skal bevare situationen så stabil som muligt, indtil der falder dom i sagen — dels at BSC ikke må udøve den stemmeret, som er knyttet til de aktier, det måtte erhverve i JFB, dels at gennemførelsen af beslutningens artikel 2, stk. 1 udsættes, indtil der afsiges dom i sagen.

Efter omstændighederne bør der tages forbehold for omkostningerne.

Ud fra disse grunde bestemmer

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL i form af en mellemafgørelse

1. *Anmodningen om suspension af gennemførelsen af Kommissionens beslutning af 5. december 1974 (KOM. 74 — 2087) kan ikke tages til følge.*
2. *Dog er gennemførelsen af beslutningen, indtil der er afsagt dom, knyttet til følgende to betingelser:*
 - *BSC må ikke udøve sin stemmeret i henhold til de aktier, det måtte erhverve i JFB;*
 - *virksomheden af beslutningens artikel 2, stk. 1 suspenderes.*
3. *Der tages forbehold for omkostningerne.*

Således bestemt i Luxembourg den 16. januar 1975.

A. Van Houtte

Justitssekretær

R. Lecourt

Præsident